

Το Κούγκι της παιδείας

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΥ*

Είπε ο πρωθυπουργός ότι οι επιλογές της παιδείας δεν είναι ιδεολογικά ουδέτερες, έχουν ιδεολογικό περιεχόμενο. Αυτό ακριβώς φοβόμαστε.

Όσοι απέδιδαν τις πρώτες κινήσεις του υπουργείου Παιδείας μόνο σε προχειρότητα, ρεβανσισμό και έλλειψη προγραμματικού βάθους, τώρα μπορούν πραγματικά να ανησυχούν. Από τα πρώτα της βήματα η ηγεσία Μπαλτά-Κουράκη στοχοποίησε όσες ισχνές δομές αξιολόγησης, αριστείας και εξωστρέφειας είχαν διασωθεί.

Πρώτα κατέληξαν ότι το μεγάλο πρόβλημα της παιδείας είναι η υπερβάλλουσα αριστεία και τα πολλά πρότυπα σχολεία. Ο πόλεμος κατά των αρίστων ήταν πάντα δημοφιλές άθλημα των λαϊκιστών. Για κάθε μαθητή που επιτυγχάνει στις εξετάσεις υπάρχουν 15 που μένουν έξω. Εάν μπορείς να μειώσεις τον επιτυχόντα και να κολακεύσεις τους άλλους έχεις μια έτοιμη κοινωνική βάση. Δεν χρειάζεται καν να είσαι συμπαθών του Πολ Ποτ και της μαοϊκής επανάστασης (αν πάλι είσαι, ακόμα καλύτερα).

Οποιοι αμφιβάλλει για τις προθέσεις της κυβέρνησης, αν αναζητήσει τα βιογραφικά των 13 νέων περιφερειακών διευθυντών ΜΕ. Δεν θα κουραζόταν να τα διαβάσει (δεν βρίθουν ακαδημαϊκών τίτλων ή διοικητικής εμπειρίας) αλλά θα κουραστεί να τα βρει, καθώς το υπουργείο τα περιβάλλει με εθνικό απόρρητο. Είναι όλοι κομματικά στελέχη και πολιτευτές ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ (11 προς 2 - η νέα ποσόστωση). Στο πλαίσιο του ιδεολογικού πολέμου με τον νεοφιλελευθερισμό καταργείται και η μιστή τράπεζα θεμάτων για τις εξετάσεις, που όπως καταγγέλθηκε από βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ στην αρμόδια επιτροπή, ως «τράπεζα» εξοκείωνε τους μαθητές με τον καπιταλισμό!

Η επαναφορά του '80 ως κακόγουστη φάρσα ολοκληρώνεται με τις παρεμβάσεις στα ΑΕΙ. Ποιες ήταν οι πληγές των ΑΕΙ τις τελευταίες δεκαετίες; Η αυτοαναφορικότητα, η αδυναμία λογοδοσίας, η εξουσία των φοιτητοπατέρων και των παρατάξεων, η βία, η αυθαιρεσία. Όσα βήματα έγιναν για

την αντιμετώπιση των παθογενειών αυτών (με κόστος και κόπο τεράστιο) διαγράφονται μονοκοντυλιά. Συζητήσεις, επεξεργασίες, άντληση καλύτερων διεθνών πρακτικών, όλα ρουφήχτηκαν από μια μαύρη τρύπα. Τα Συμβούλια καταργούνται. Η σύντομη άνοιξη της μεταρρύθμισης τερματίζεται, κατασφυοφαντούμενη χυδαία. Ηρθαν με ιδεαλισμό κορυφαίοι ακαδημαϊκοί από το εξωτερικό, επένδυσαν χρόνο, όραμα και προσπάθεια. Δεν ήταν όλα άψογα, αστοχίες υπήρξαν, ήταν όμως βελτιώσιμα. Η επαναφορά στο πρότερο καθεστώς είναι το χειρότερο. Τα Συμβούλια υποχρέωναν τους φοιτητές να οργανώσουν συλλόγους, εκλέγοντας ενιαία εκπροσώπηση. Τώρα επιστρέφουν πανίσχυροι οι κομματικοί στρατοί, απαραίτητοι για τη διατήρηση των δυνάμεων του αριστεριστικού μπλοκ στα ΑΕΙ.

Σε παρόμοιο πνεύμα αντικαθίσταται και το υπάρχον σύστημα πιστωτικών μονάδων στα ΑΕΙ με διδακτικές μονάδες. Μήπως επειδή οι πιστωτικές μονάδες καλλιέργησαν νοσηρές σχέσεις

εξοικείωσης με το πιστωτικό σύστημα και την «τραπεζοκρατία»; Δυστυχώς η καταστροφικότητα των επιλογών υπερβαίνει ακόμα και τη γελοιότητά τους. Όπως εξηγεί το ρεπορτάζ του Α. Λακασά στην «Καθημερινή» («Κίνδυνος Grexit για τα πτυχία», 8/5/2015), το νέο σύστημα τερματίζει την αναγνώριση των ελληνικών πτυχίων από την Ευρώπη και την κινητικότητα Ελλήνων φοιτητών μέσω Erasmus. Αποκόπτεται η χώρα από τον ευρωπαϊκό χώρο ανώτατης εκπαίδευσης, γιατί; Για να ικανοποιήσει τις μαρξιστικές εμμονές εναντίον της «Μπολόνια».

Η χώρα είναι όμπρος ιδεοληπτών ανθρώπων. Δέσμιων ιδεολογικού ναρκισσισμού. Είναι πεπεισμένοι ότι η Ευρώπη κι όλος ο υπόλοιπος κόσμος βαδίζουν σε λάθος κατεύθυνση, αυτό που ονομάζουν συλλήβδην «νεοφιλελευθερισμό», και που με άλλα λόγια σημαίνει απλώς την πραγματικότητα της επιβίωσης σε έναν δύσκολο, ανταγωνιστικό, «παγκοσμιοποιημένο» κόσμο ανοικτών συνόρων. Επειδή ο ανταγωνισμός αντιβαίνει στις αξιακές

τους επιλογές, έχουν βαλθεί να πραγματοποιήσουν ένα πείραμα κοινωνικής μηχανικής βγαλμένο από τα βάθη του επαναστατικού σοσιαλισμού. Σε πρώτη φάση να εκριζώσουν την αξιολόγηση, την ιεράρχηση, την αριστεία. Σε δεύτερη να απομονώσουν τη χώρα από τη διεθνή εκπαιδευτική πραγματικότητα, εφόσον κατά την αρχή του ΣΥΡΙΖΑ αυτή εξυπηρετεί τη νεοφιλελεύθερη τάξη πραγμάτων – ή τη «νεοσταξική επέλαση», όπως θα έλεγαν οι ομοτράπεζοί τους ΑΝΕΛ στα εθνικιστικά τους παραληρήματα.

Εφερε ο πρωθυπουργός τον ΟΟΣΑ, σύμβουλο μεταρρυθμίσεων – και πολύ καλά έκανε. Ο ΟΟΣΑ προτείνει αξιολόγηση, αξιοκρατία, εξωστρέφεια, σύνδεση της εκπαίδευσης με την παραγωγική διαδικασία και το νέο αναπτυξιακό πρότυπο της χώρας. Τι σχέση έχουν οι αραχνιασμένες συνταγές της κυβέρνησης με τις μεταρρυθμίσεις του ΟΟΣΑ; Όση και ο κ. Γκουρία με τον κ. Κουράκη.

Δεν υπάρχει κανένα προοδευτικό πρόσημο στην εκπαιδευτική πολιτική

αντιμεταρρύθμισης αυτής της κυβέρνησης, όπως ως τώρα διαφαίνεται. Τρία ιδεολογικά πλάσματα, σαν παχουλά κερουβείμ, πλαισιώνουν την κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, καθοδηγώντας τα βήματά της σε αυτό το μείγμα ιδεολογικής αγκύλωσης και κομματικής ιδιοτέλειας που είναι η εκπαιδευτική της πολιτική. Ο κρατικός συντεχνιασμός, που παραδίδει την παιδεία στους κυβερνητικά προσκείμενους κομματικούς στρατούς. Ο σοσιαλιστικός εξισωτισμός, που κολακεύει τη μετριότητα και την ανεπάρκεια, διαμορφώνοντας συνθήκες μαζικών κινημάτων εναντίον των μισπτών «ελίτ». Και ο εθνικολαϊκισμός, που οργανώνει σχολικές προπαγάνδες για τη βαρβαρότητα της «γερμανοκρατούμενης Ευρώπης», απομονώνει τη χώρα από τον κόσμο, και διαμορφώνει μια Ελλάδα «Κούγκι». Με όμπρο μέσα της την επόμενη γενιά.

* Ο κ. Γιώργος Παγουλάτος είναι καθηγητής Ευρωπαϊκής Πολιτικής και Οικονομίας στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.